

Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
1.Bf.193/2011/12.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2011. év november hó 10. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 22.B.1644/2010/10. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott terhére rótt testi épség elleni bűncselekményt testi sértés büntette kísérleteként nevezi meg, a közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntettének jogszabályi hivatkozását a Btk. 230. §-ával kiegészíti.

Az előzetes fogva tartásban töltött időt a börtönbüntetésbe rendeli beszámítani.

A T-500/10. szám alatti bűnjeljegyzékben 1. sorszám alatt kezelt radiológiai felvételt tartalmazó CD-lemezt az Állami Egészségügyi Központnak küldi meg.

A T/6/2010. számú bűnjeljegyzék 1. sorszám alatt bűnjelként kezelt 5 cm pengehosszúságú kés lefoglalásának megszüntetését mellőzi.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárás során felmerült 6.800 (hatezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság 22.B.1644/2010/10. számú, 2011. április 11. napján kihirdetett ítéletével a vádlottat a Btk. 170. § (1), (6) bekezdés I. fordulata szerinti életveszélyt okozó testi sértés büntettének a kísérlete és a Btk. 229. § (2) bekezdés II. fordulata szerinti közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntette miatt - halmazati büntetésül - 2 év 10 hónapi börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogva tartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az első fokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott felmentés, a védője a kiszabott büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.525/2011. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta, a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén nem képviseltette magát.

A vádlott védője a másodfokú bíróság előtt a fellebbezést a bejelentettel egyezően fenntartotta, a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. A vádlott az utolsó szó jogán is azt hangsúlyozta, hogy nem az őt inzultáló személyt vonták be az eljárásba, a sértettel a nyomozás során találkozott első alkalommal.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi perorvoslatok alapján eljárva az első fokú ítéletet és a megelőző eljárást teljes körben a Be. 348. § (1) bekezdése szerint felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat részben betartva folytatta le a bizonyítási eljárást, azonban lényeges eljárási szabálysértést is elkövetett, amikor két tanú vallomását anélkül tette a tárgyalás anyagává, hogy a felkutatásuk érdekében szükséges intézkedéseket megtette volna.

A Fővárosi Bíróság az 1. és a 2. számú tanúkat a y utcai hajléktalan szállóról idézte meg, ahonnan a postai küldemény ismeretlen helyre költözött jelzéssel érkezett vissza. Az elsőfokú bíróság elmulasztotta a Be. 73. §-ban rögzített és a 2001. évi XVIII. törvényben részleteiben is szabályozott intézkedések megtételét, a tanúk vallomását ennek ellenére felolvasta, és a védő evégett előterjesztett bizonyítási indítványát elutasító végzésében iratellenesen azt rögzítette, hogy a tanúk tartózkodási helyét nem sikerült fellelni.

Ugyanakkor az egyesített ügyet előbb tárgyaló Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság sikeresen felkutatta a tanúkat. A 2. számú tanút rövid úton eredményesen idézte és meghallgatta, míg az 1. számú tanú esetében a rendőrkapitányság derítette ki az új címét. A tanú életvitelszerűen a ... szám alatti 1. számú Alapítvány szállóján tartózkodott, és onnét eredménnyel idézhető, kihallgatható volt. Ebből következően az iratokból kitűnő információk alapján is megidézhetőek lettek volna a tanúk, akik tartózkodási helyének megállapítását, megidézésüket a Fővárosi Bíróság meg sem kísérelte.

A másodfokú bíróság az eljárási szabálysértéssel kapcsolatosan úgy foglalt állást, hogy az ítélet hatályon kívül helyezése nem szükséges, mert az eljárási szabálysértés akként korrigálható, hogy a tanúk vallomását, mint törvénysértően beszerzett bizonyítékot mellőzte a felhasznált bizonyítékok közül, és az 1. valamint

a 2. számú tanú tanúvallomásának a figyelmen kívül hagyásával bírálta felül az ítéletet.

A másodfokú bíróságnak a törvénysértően beszerezett bizonyíték mellőzésére azért volt lehetősége, mert az 1. számú sértett aggálytalan és következetes vallomása alapján az ítélet tényállása kétségektől mentesen megállapítható volt.

Az ítélet tábla az első fokú ítélet indokolásának 5. oldaláról mellőzi az előzőekre vonatkozóan kifejtett iratellenes megállapítást.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 351. § (2) bekezdés és 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján az alábbiak szerint kiegészíti:

- Az első fokú ítélet rendelkező részét követően az ítélet 2. oldalán az ítélet indokolását megelőzően az „Indokolás” megjelölést feltünteti. Az ítélet rendelkező részből és indokolásból áll, és utóbbit az ítéletben fel kell tüntetni.
- A vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2010. november 30. napján kelt 16.B.XIV.27417/2010/7. számú ítéletével lopás vétsége miatt 30 nap közérdekű munkára ítélte. (erkölcsi bizonyítvány adat) A vádlott erről a büntetésről számot adott az elsőfokú bíróság előtt, de az elsőfokú bíróság elmulasztotta rögzíteni ezt a személyi körülmények szempontjából lényeges adatot.
- Az ítélet 3. oldalán - tényállás 1. pontja - címszó alatt feltüntetett történeti tényállást azzal egészíti ki, hogy a 2. számú sértett állapotában a súlyosabb életveszélyes sérülés bekövetkeztének a lehetősége azért állt fenn, mert a fejére mért ütés agyzúzódást vagy koponyaűri vérzést eredményezhetett volna. (igazságügyi orvos szakértő véleménye)

A tényállás 1. és 2. pontjára való utalást azzal pontosítja az ítélet tábla, hogy az a történeti tényállás 1. és 2. pontja, mivel az ítélet személyi része is a bíróság által megállapított tényállás része.

Az elsőfokú bíróság ítélete a fenti kiegészítések mellett már megalapozott volt, és a másodfokú eljárásban a felülbírálat alapját képezte.

A Fővárosi Bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényes a bűncselekmény jogi minősítése is. Ellenben a testi épség elleni bűncselekmény megnevezése nincs összhangban a Be. szabályaival és a Legfelsőbb Bíróság 61/2008. BK véleményében kifejtett a bűncselekmények megnevezésével kapcsolatban meghozott döntésével. A bűncselekményt az 1978. évi IV. törvény Különös Része szerinti alcímével kell megnevezni, ezért ennek megfelelően korrigálta az ítélet tábla.

A hivatalos személy elleni bűncselekmény törvényi szakaszát pedig a Btk. 230. § felhívásával ki kellett egészíteni, mivel ez a törvényhely rendelkezik a közfeladatot ellátó személy elleni erőszakról, visszautalva a Btk. 229. §-ára.

A Fővárosi Bíróság a büntetés kiszabása során irányadó büntetési tényezőket alapvetően feltárta, az ítéletben felsorolta, de azok pontosítása, illetőleg kiegészítése vált szükségessé. A vádlott nem kriminológiai értelemben büntetett előéletű, hanem (büntetőjogilag) büntetett előéletű. A vádlott mindkét bűncselekményt garázda jellegű elkövetési magatartással valósította meg, a 2. számú sértett testi épsége elleni támadást pedig váratlanul, kivédhetetlen formában vitte véghez, amelyek súlyosító tényezők.

Az első fokú ítélet járulékos kérdésekben történő döntései is javításra szorultak. Az elsőfokú bíróság félreérthetően fogalmazta a meg a vádlott által előzetes fogva tartásban eltöltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezést, ezért az akként kellett pontosítani, hogy a beszámítás a vádlott főbüntetésébe, a 2 év 10 hónap börtönbüntetésbe történt.

A radiológiai felvételt tartalmazó CD-lemezt az Állami Egészségügyi Központtól foglalták le a nyomozás során, ezért indokolt annak visszaszármaztatása, nem indokolt a sértett leletének az iratok közötti kezelése.

Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor az elkövetéshez eszközül használt kést elkobozta, azonban a lefoglalásának megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzni kellett, mivel a két intézkedés egymást kizárja.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a fent kifejtettek miatt a Be. 372. § szerint megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit helybenhagyta.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől előzetes letartóztatásban töltött időt továbbmenően a Btk. 99. § alapján beszámította, és a Be. 381. §- alapján kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a fellebbezést a Be. 386. §-a kizárja.

A Fővárosi Ítéltábla felhívja az elsőfokú bíróságot az ügyviteli szabályok pontosabb betartására. Az ítéltábla a költségjegyzék vezetése során hiányossággként észlelte, hogy a jegyzőkönyvben rögzített tételszámok eltértek az elsőfokú bíróság által - feleslegesen - felfektetett új költségjegyzék sorszámaitól, valamint kívánni valókat hagyott maga után a kerületi bíróság ügyének egyesítése is, mivel nem az adott/egyesített ügyszámon történt az ügy egyesítéssel való befejezése, hanem a Fővárosi Bíróság előtt folyamatos ügyben történt a „jelen üggyhöz egyesítés”, amely ügyvitelileg elhibázott.

Budapest, 2011. év november hó 10. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Bartkó Levente s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 22.B.1644/2010/10. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.193/2011/12. számú ítéletében foglalt változások mellett jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2011. év november hó 10. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
tisztviselő